



# ISLAM

## Och klasssystemet

Innan vi diskuterar Islams attityd i fråga om klassuppfattningar kan det vara på sin plats att försöka förstå vad som allmänt menas med «klasssystem».

I det medeltida Europa, till exempel, fanns tre skilda klasser: adeln, borgerskapet och de vanliga människorna.

Borgarna hade sina egna speciella kläder. På den tiden var kyrkans makt lika stor som kungarnas och kejsarnas, och kyrkan rivaliserade tidvis med dessa. Påven hävdade att det var han som hade makt över kungarna, medan dessa strävade efter att göra sig av med påvens inflytande för att kunna regera självständigt. Tack vare de egendomar som donerades av religiösa människor och de fordringar som utkrävdes av dessa, blev kyrkan så rik att den tidvis kunde hålla sig med egna arméer.

Å andra sidan ärvde adeln sitt adelskap från sina förfäder och förde det vidare till sina efterkommande. Man hörde genom födsel till adeln och förblev adlig till sin död, oavsett vilka ädla eller låga handlingar man utfört under sin livstid.

Under feodaltiden hade adeln oinskränkt makt över vanliga människor som levde på deras egendomar. All lagstiftande, juridisk och verkställande makt var i deras händer. Deras nycker och idéer var de lagar med vilka de regerade över folket. Eftersom rådsförsamlingarna bestod av medlemmar ur denna klass var det bara naturligt att de lagar de stiftade syftade till att skydda dem själva, tillvarata deras egna privilegier och intressen, vilka de omgärdade med en mur av okränkbarhet.

Gemene man hade inga privilegier eller rättigheter. De ärvde fattigdom, livegenskap och förnedring och lämnade det i arv till sina efterkommande.

Den betydande ekonomiska utveckling som ägde rum efteråt ledde till bourgeoisie's framträdande; denna nya klass som strävade efter att undanröja adeln och överta dess privilegier och prestige. Det var under ledarskap av denna uppdykande klass som folket igångsatte den franska revolutionen vilken till synes utrotade klasssystemet och som deklarerade - i teorin - principerna om frihet, jämlikhet och broderskap.

I dagens värld har de kapitalistiska klasserna ersatt den gamla adeln. Det ska uppmärksammas att detta skedde på ett fördolt sätt och åtföljdes av vissa förändringar som den ekonomiska utvecklingen gjort nödvändiga. Men den grundläggande principen har aldrig ändrats. Faktum är att de kapitalistiska klasserna fortfarande har förmögenheten, makten och förmågan att styra regeringsmaskineriet i den riktning de önskar.

Trots den yttre frihet som visas i demokratiska val, vet kapitalismen hur den ska smita in i parlament och regeringskanslier för att realisera sina ljusskygga mål genom ohederliga metoder och under olika namn.

Man ska komma ihåg att ett land som England - demokratins försvarare, som vi ofta får höra fortfarande har ett Adelns Hus eller Överhus, som de kallar det. Dessutom tillämpar Storbritannien fortfarande en gammal feodallag i kraft av vilken en död mans hela egendom ärvs av hans äldste son ensam. Det är fullkomligt uppenbart att en sådan lag syftar till att kvarhålla egendomar och förmögenheter i händerna på ett begränsat antal

människor. På detta sätt skingras inte familjeförmögenheterna och dessa familjer kommer att behålla den gamla prestigen och inflytandet som feodalklassen hade under medeltiden.

Klasssystemet är grundat på det felaktiga antagandet att egendom betyder makt och att den klass som har förmögenhet också äger makten. En sådan klass utövar inflytande över den lagstiftande makten. Följaktligen kommer denna klass att, genom direkta eller indirekta metoder, stifta lagar som skyddar den och gör gemene man till föremål för deras auktoritet när de berövar honom hans lagliga rättigheter.

I ljuset av ovanstående definition av »klasser», kan det med rätta sägas att i Islam har det aldrig funnits ett klasssystem. Detta visas tydligt av följande fakta:

Det finns inga lagar i Islam som syftar till att behålla egendom i händerna på särskilda personer. Den Heliga Koranen säger klart och tydligt: »För att det ej skall bliva något utbyte mellan de rika bland eder» (Sura 59:7). Därför skapade Islam lagar som garanterade en fortgående uppdelning och omfördelning av förmögenheter. Enligt den islamiska arvslagen ska ärvd egendom fördelas bland ett stort antal människor.

Ett arv överförs aldrig till en enda person utom i de mycket sällsynta fall då arvingen inte har några bröder, systrar eller andra närstående. Även i dessa sällsynta fall vidtog Islam de nödvändiga försiktighetsåtgärderna genom att föreskriva att en del av arvet ska gå till behövande människor som inte är släkt med den avlidne. Dessa stadgar kan betraktas som föregångare till den moderna arvsskatten. Den Heliga Koranen föreskrev att: »Då släktingarna, de faderlösa och de fattiga äro närvarande vid arvsskiftet, så undfägnen dem därav och fören att tillbörligt språk till dem!» (Sura 4:9). Det var på detta sätt som Islam löste det problem som uppstår ur förmögenhetsackumulation. Historien kan vittna om att förmögenheterna i det islamiska samhället ständigt bytte ägare och inte begränsades till en speciell klick i samhället.

Detta leder till en viktig slutsats: Lagstiftning i Islam gynnar inte en speciell samhällsklass. I den islamiska staten är ingen tillåten att stifta de lagar han vill, ty alla människor behandlas utifrån samma islamiska lagar vilka uppenbarades av Allah och vilka inte gör några skillnader mellan människor.

Av detta följer att det islamiska samhället är ett klasslöst samhälle. Man inser att förekomsten av klasser är nära sammanbundet med förekomsten av en juridisk förmånsrätt. Där ett dylikt privilegium inte existerar och ingen kan skydda sina egna intressen på bekostnad av andras, kommer det inte att finnas några klasser.

Låt oss nu förklara hur två relevanta verser, om de läses vårdslöst, kan leda till vissa tveksamheter:

»Allah har ock givit somliga av eder företräde framför andra i fråga om jordiska håvor» (Sura 1 6:73).

«Vi har upphöjt den ene av dem flera steg över den andre» (Sura 43:31).

Betyder sådana verser att Islam erkänner klasssystemet?

Dessa två verser beskriver bara vad som faktiskt sker på jorden, om det så är under islamiskt eller annat styre. Verserna konstaterar att folk skiljer sig från varandra i position

och levnadsstandard. Låt oss ta Ryssland som ett exempel. Får alla människor samma lön eller är vissa människor mer privilegierade än andra i fråga om levnadsstandard? Görs alla värnpliktiga till officerare eller har en del av dem högre grad än andra? Förekomsten av skillnader mellan människor är ett oundvikligt faktum. De två verserna ger inte en speciell orsak till sådana skillnader. De säger inte ens om sådana företräden baseras på kapitalistiska, kommunistiska eller islamiska övertåganden. De säger inte om sådan privilegier är rättvisa eller orättvisa enligt vår måttstock. De två Koranverserna konstaterar bara att sådana företräden existerar överallt på jorden. Men naturligtvis är allt som äger rum på jorden inom sfären för Allahs vilja.

Det måste också vid det här laget stå klart att det islamiska samhället är ett samhälle utan klasser och lagstadgade privilegier. Det ska noteras att förekomsten av skillnader i förmögenhet och egendom inte får sammanblandas med frågan om klasser, såvida inte egendomen eller förmögenheten i fråga ger dess ägare lagstiftande eller personliga privilegier. Skillnaden i förmögenhet ska inte leda till uppkomsten av klasser så länge folket - i praktiken, inte bara i teorin - är jämställda inför lagen.

Det ska påpekas att markinnehav under islamiskt styre inte ger markägaren några särskilda privilegier eller rättigheter med vilka de skulle kunna förslava eller exploatera andra. Samma sak skulle ha hänt om kapitalism hade existerat i en islamisk stat, särskilt som den styrande inte får sin makt från den ägande klassen utan väljs av nationen och verkställer Allahs lag.

Vi vill tillägga till det ovanstående att det inte kan finnas ett samhälle där det är möjligt att fördela förmögenheten exakt lika mellan alla individer; med säkerhet inte i det kommunistiska samhället vilket, sant eller ej, hävdar att man har avskaffat klasssystemet medan man i själva verket har lämnat en härskande klass att undertrycka alla andra klasser.